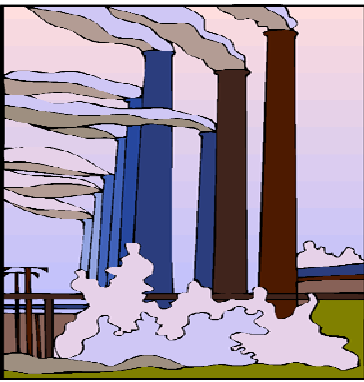

ບົດສະເໜີກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

ຈາກຫລັກສູດການອົບຮົມຜ່ານມາທີ່ໄດ້ແນະນຳໃຫ້ນັກສຳມະນາກອນຮູ້ຈັກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ໄພຄຸກຄາມຕໍ່ຊັບພະຍາກອນເຫລົ່ານີ້, ຜົນເນື່ອງມາຈາກຄວາມກັດດັນຂອງການພັດທະນາແບບຕໍ່ເນື່ອງເຊັ່ນສາຍເຫດຍ້ອນການເຕີບໂຕຢ່າງໄວວາທາງດ້ານປະຊາກອນ ແລະ ເສດຖະກິດ. ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງນັ້ນ ເກີດຍ້ອນ ຢູ່ອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ແມ່ນມີປະຊາກອນໜຶ່ງໃນຈຳນວນທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດໃນໂລກ. ຄວາມທຸກຍາກນັ້ນໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ປະຊາຊົນ ຊຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃນຂົງເຂດດັ່ງກ່າວຫລາຍເກີນໄປ ຫລື ມີການເກັບກ່ຽວຫລາຍເກີນກວ່າຊັບພະຍາກອນທີ່ສາມາດຍືນຍົງໄດ້. ເມື່ອປະຊາຊົນບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງນ້ຳສະອາດ ຫລື ລ້ຽງດູລູກຫລານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄວາມສົນໃຈທາງດ້ານລະບົບນິເວດວິທະຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທາງດ້ານລະດັບການຍືນຍົງຂອງການເກັບກ່ຽວນັ້ນຈະຕໍ່ຫລາຍຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນບັນຊີຂອງບູລິມະສິດ. ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ອື່ນໆອີກເຊິ່ງຜູ້ຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງອາດຈະບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະກຳນົດ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຢ່າງເຂັ້ມງວດເພື່ອຕ້ອງການ ທ່າແຮງຈາກໂຄງການ ການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດຢ່າງມະຫາສານ. ນອກຈາກນັ້ນປ່າໄມ້ຢູ່ຕາມອ່າງນ້ຳຂອງ, ການສະໜອງນ້ຳໃຊ້, ດືນ ແລະ ການປະມົງຈະປະສົບກັບການເສື່ອມໂຊມລົງ ໃນອະນາຄົດ ຖ້າຫາກການຂະຫຍາຍຕົວທາງ ດ້ານເສດຖະກິດຍັງສືບຕໍ່ມີຢູ່ເໜືອການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນແບບຍືນຍົງ.

ຖ້າມີການວາງແຜນ ທີ່ເໝາະສົມ, ການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດອາດຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມ

ທຸກຍາກຫລຸດລົງ ແລະ ນຳໄປສູ່ຄຸນນະພາບຂອງການດຳລົງຊີວິດສູງຂຶ້ນ. ມັນອາດຈະຫລຸດແຮງກົດດັນຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມລົງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການເຊື່ອມໂຊມທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມໜ້ອຍລົງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມບໍ່ມີລະບຽບບັງຄັບ ແລະ ຄວາມບໍ່ມີແຜນການກ່ຽວກັບການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ ສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບໄປໃນທາງກົງກັນຂ້າມ. ຄວາມກົດດັນຕໍ່ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ແລະ ການເຊື່ອມໂຊມທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມອາດຈະເຮັດໃຫ້ມີອັດຕາສ່ວນເກີດຂຶ້ນຢ່າງໄວວາກ່ວາເກົ່າ ນີ້ຈະນຳໄປສູ່ການຫລຸດລົງຂອງການຍືນຍົງຂອງລະບົບນິເວດວິທະຍາ ແລະ ລະບົບເສດຖະກິດ.

ການວາງແຜນຄວາມເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດເພື່ອໃຫ້ມີການພິຈາລະນາຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນຢ່າງສົມດູນກັນເປັນເລື່ອງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ສຸດ. ບັນດາປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ເຊິ່ງປະຊາ

ຊົນບໍ່ມີບັນຫາຄວາມທຸກຍາກຄືດັ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນຫຼາຍໆເຂດຂອງອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ຍັງສືບຕໍ່ກະທຳຄວາມຜິດ ໃນນະໂຍບາຍດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ບາງເທື່ອການເສັງສະລະການຊົມໃຊ້ພະລັງງານ ແລະ ການບົກຍ້ອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງ ກໍ່ເກີດຂຶ້ນແບບງ່າຍດາຍເກີນໄປເພື່ອແລກກັບກ້ອນ ເງິນອັນມະຫາສານທີ່ຫາໄດ້ຢ່າງຢ່າງໄວວາ.

ການຄາດຫວັງໃຫ້ປະເທດທີ່ທຸກຍາກໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງຮັບຮອງເອົາ ຍຸດທະສາດໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນ ຄືກັນກັບບັນດາປະເທດພັດທະນາແລ້ວໃນໂລກທີ່ຮັ່ງມີແມ່ນ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ເຖິງຢ່າງ

ໃດກໍຕາມ ປະເທດພາຄີ ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງຍັງສາມາດເພີ່ມການຮັບເອົາ ເຄື່ອງມືຈາກປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍືນຍົງ. ໜຶ່ງໃນບັນດາເຄື່ອງມືທີ່ເປັນຄວາມຫວັງທີ່ສຸດໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ນຳເຂົ້າມາໃຊ້ ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ຄືຫົວຂໍ້ຂອງວິຊານີ້.

ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໂດຍສັງເຂບ

ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ (EIA) ແມ່ນເຄື່ອງມືໃນການວາງແຜນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ທີ່ສະໜອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄຸ້ມຄອງແລະ ຜູ້ຕັດສິນບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ໃຊ້ເພື່ອພະຍາກອນ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການ ຫລື ກິດຈະກຳພັດທະນາຕ່າງໆ ທີ່ຖືກສະເໜີໃນທຸກລະດັບ, ທີ່ຈົງແລ້ວ, ໄດ້ມີການຄາດຄະເນໄວ້ວ່າການພັດທະນາທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງປະຊາກອນໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ຈະເປັນສາເຫດໃຫ້ສິ່ງແວດລ້ອມບາງຢ່າງເສື່ອມໂຊມລົງ. ເຖິງແມ່ນວ່າການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຈະໃຫ້ປະເທດພາຄີອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງມີໂອກາດຫລາຍເພື່ອຄັດເລືອກ ແລະ ເຂົ້າໃຈຊະນິດ ແລະ ລະດັບຂອງຜົນກະທົບທາງດ້ານສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊິ່ງ ພວກເຮົາຈະຍອມຮັບໄດ້ນັ້ນ ຄືຄວາມຕໍ່ເນື່ອງໃນການພັດທະນາ. ໄພພິບັດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຫລື ທາງສຸຂະພາບຂອງຊຸມຊົນ ແມ່ນສາມາດປ້ອງກັນໄດ້, ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ເຮັດໃຫ້ສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມເສັຽຫາຍ ເຊັ່ນ ການພັດທະນາທາງດ້ານອຸດສະຫະກຳ ສາມາດຈຳກັດໃນເຂດສະເພາະ, ໂດຍບໍ່ໃຫ້ເຂດອື່ນໆໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍ.

ຜົນໄດ້ຮັບຂອງ EIA ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຕັດສິນບັນຫາ, ຜູ້ຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ໃຈແຍກໂຄງການວ່າ ຄວນຈະປະຕິບັດ ຫລື ບໍ່, ແລະ ໃນຮູບການໃດ. EIA ນີ້ ບໍ່ສາມາດໃຫ້ການຕັດ

ສິນໃຈຂັ້ນສຸດທ້າຍໄດ້ ແຕ່ມັນພັດເປັນເຄື່ອງມືພື້ນຖານ ສຳຫລັບສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດ. ບາງລັກສະນະຂອງ EIA ແມ່ນມີຢູ່ໃນຕາຕະລາງ 1.

EIA ເປັນທັງຂະບວນການ ການຕັດສິນໃຈ ແລະ ເປັນເຄື່ອງມືການຄຸ້ມຄອງແບບທັນການ (proactive). ມັນຖືກວາງໂຄງສ້າງເພື່ອຄາດຄະເນ, ວິເຄາະ ແລະ ເປີດເຜີຍຜົນເນື່ອງດ້ານນິເວດວິທະຍາກ່ຽວຂ້ອງກັບແຜນກິດຈະກຳ ທີ່ສະເໜີໄວ້. ວັດຖຸປະສົງຂອງ EIA ແມ່ນເພື່ອດູ່ນດ່ຽງ ຜົນປະໂຫຍດທາງສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນສະພາບການທີ່ກວ້າງຂວາງຂຶ້ນຂອງ ການພັດທະນາດ້ານສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດ. ໂດຍລວມແລ້ວ, EIA ໄດ້ຊອກຊ່ອງທາງເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ບັນດາບັນຫາທີ່ເປັນທ່າແຮງນັ້ນສາມາດເຫັນໄດ້ລ່ວງໜ້າ ແລະ ເລີ່ມກຽມການແຕ່ຫົວທີ ໃນຂັ້ນຕອນການວາງແຜນ ແລະ ອອກແບບຂອງໂຄງການ. ບົດລາຍງານຂອງການປະເມີນຄວນສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ອາດຈະເປັນຜົນສະທ້ອນຈາກກິດຈະກຳທີ່ສະເໜີໄວ້. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານເຫລົ່ານີ້ເມື່ອລາຍງານຕໍ່ຜູ້ເຮັດການຕັດສິນບັນຫາ ແລະ ຜູ້ວາງແຜນໂຄງການ ຈະສາມາດນຳໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕໍ່ການວາງຂະໜາດໂຄງການເຊັ່ນ ມັນສາມາດບັນລຸຜົນປະໂຫຍດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ໂດຍປາສະຈາກ ການສ້າງຄວາມເສື່ອມໂຊມທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຢ່າງຮຸນແຮງ. ຄວາມລະອຽດຂອງ EIA ສາມາດມີອິດທິພົນອັນໃຫຍ່ຫລວງ ຕໍ່ທີ່ຕັ້ງຂອງໂຄງການວ່າຈະຢູ່ໃສ, ຂະໜາດຂອງໂຄງການ. ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ຈະໃຊ້ ແລະ ພື້ນທີ່ຮອງຮັບ ຫລື ຖືກຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ, EIA ທີ່ສົມບູນນັ້ນແມ່ນປະກອບດ້ວຍພື້ນຖານ ດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- ໃຈແຍກແຫລ່ງຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຈາກໂຄງການ(ທັງໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນກໍ່ສ້າງ ແລະ ໄລຍະດຳເນີນງານ) ແລະ ກວດສອບອົງປະກອບສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ມີຄ່າ (VEC) ອັນທີ່ອາດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.

ຕາຕະລາງ 1. ບາງລັກສະນະພື້ນຖານຂອງການປະເມີນຮ່ອງຮອຍຜົນກະທົບດ້ານສະພາບ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຈຸດປະສົງ:	<ul style="list-style-type: none"> • ຮັບປະກັນໃນການນຳໃຊ້ວິທີທາງຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຢ່າງຖືກຕ້ອງ • ຊ່ວຍເຫຼືອໃນການປະຕິບັດຕາມແນວທາງການພັດທະນາໂດຍການປະເມີນວິທີທາງເລືອກ, ປັບປຸງການອອກແບບທີ່ສະເໝີໄວ້ໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ເພີ່ມຮູບການທາງດ້ານສັງຄົມຂອງໂຄງການ. • ປະເມີນຄວາມສົມເຫດສົມຜົນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຂອງການພັດທະນາທີ່ໄດ້ສະເໜີໄວ້. • ໃຈ້ແຍກມາດຕະການ ເພື່ອລົບລ້າງ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ. • ສາມາດໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານແກ່ຜູ້ຕັດສິນບັນຫາ.
ວັດຖຸປະສົງ:	<ul style="list-style-type: none"> • ຮັບປະກັນວ່າຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເປັນທ່າແຮງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ຖືກເອົາໃຈໃສ່ກ່ອນການ ຕັດສິນໃຈໃນການລົງມືເຮັດ. • ສິ່ງເສີມການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ • ບັນຈຸຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນທາງລົບພາຍໃນເຂດທີ່ຮູ້, ແບບສະເພາະ.
ອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນ:	<ul style="list-style-type: none"> • ຕ້ອງໃຊ້ໄດ້ກັບກິດຈະກຳທຸກໆຂະນິດ (ໂຄງການ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນງານ). • ພິຈາລະນາການປ່ຽນແປງຕາມ ເວລາ ແລະ ພື້ນທີ່. • ພິຈາລະນາມຸມມອງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ດ້ານວັດທະນະທຳ ເພີ່ມເຕີມໃສ່ທັດສະນະດ້ານວິທະຍາສາດ. • ໃຈ້ແຍກ ແລະ ສື່ສານ ກັບປະຊາຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບຜົນກະທົບທີ່ເປັນທ່າແຮງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຊຸກຍູ້ການປຶກສາຫາລື ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງຖີ່ຖ້ວນ.
ຜົນປະໂຫຍດ:	<ul style="list-style-type: none"> • ສິ່ງເສີມການວາງແຜນທີ່ດີ ແລະ ນຳພາໄປສູ່ໃນການຕັດສິນໃຈຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຫຼາຍຂຶ້ນ. • ເພີ່ມຄວາມລົງລອຍກັນ ໃນການຍອມຮັບຂອງມວນຊົນກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂອງໂຄງການ. • ປະຢັດເວລາ ແລະ ເງິນໃນໄລຍະຍາວ : ຫຼຸດຜ່ອນເວລາໃນການສະເໜີຂໍອະນຸຍາດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສຳຫລັບການກະທຳທີ່ຄວນກວດແກ້.

- ຄາດຄະເນ ຜົນກະທົບທາງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການທີ່ໜ້າຈະເກີດໂດຍການໃຈ້ແຍກ VEC ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການທາງດ້ານປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ ຫລື ປະລິມັກັນທັງສອງວິທີ.

- ຫາທາງຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ ແລະເພີ່ມຜົນປະໂຫຍດທາງບວກຂອງໂຄງການໂດຍການແນະນຳມາຕະກືນບັນເທົາ, ຫລືໂດຍການຄົ້ນຫາທາງເລືອກເຊັ່ນການປ່ຽນແປງຂະໜາດການຜະລິດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການອອກແບບ ຫລື ຈຸດທີ່ຕັ້ງ.
- ນຳສະເໜີຕໍ່ຜູ້ຕັດສິນບັນຫາ ແລະ ຝ່າຍກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆກ່ຽວກັບການກຳນົດ, ການຄາດຄະເນ ແລະ ການປະເມີນຜົນກັບຕົວເລືອກຂອງມາດຕະການບັນເທົາ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາທີ່ຖືກແນະນຳມາ.

ມັນເປັນເລື່ອງສຳຄັນທີ່ຈະກ່າວວ່າໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ EIA ແມ່ນເລີ່ມຕົ້ນໃນລະດັບໂຄງການໃດໜຶ່ງ, ແຕ່ມັນຍັງສາມາດຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເກີນຈາກນັ້ນ. ຫລັກການອັນດຽວກັນ ໃນການເຮັດ EIA ສຳຫລັບໂຄງການອັນດຽວ ແມ່ນໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອກຳນົດຂອບເຂດຂອງຜົນກະທົບແບບສະສົມ (CEA) ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ກວ້າງຂວາງຂຶ້ນ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ໄດ້ປະຕິບັດໃນການປະເມີນຜົນກະທົບແບບສະສົມ. ຜົນກະທົບແບບສະສົມແມ່ນຜົນກະທົບ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈາກໂຄງການໜຶ່ງໄປສົມທົບກັບໂຄງການອື່ນໆທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ (ຫລືຈະມີ). ຜົນກະທົບຈາກໂຄງການດຽວອາດຈະມີໜ້ອຍ ແຕ່ເມື່ອຫລາຍໂຄງການ ລວມເຂົ້າກັນທັງໝົດ, ກໍ່ສາມາດສ້າງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມຢ່າງກ້ວາງຂວາງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຫຼັກການຂອງ EIA ແມ່ນສາມາດຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອປະເມີນ ປະສິດທິຜົນ ຂອງນະໂຍບາຍ ສິ່ງແວດລ້ອມສະເພາະຫລື ຍຸດທະສາດໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນເຊິ່ງແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການປະເມີນ ສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍຸດທະສາດ . ການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມທາງດ້ານຍຸດທະສາດ (SEA). ທັງ SEA ແລະ CEA ຈະມີລາຍລະອຽດໃນຫລັກສູດວິຊາຕໍ່ໄປ.

ປະຫວັດຫຍໍ້ກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

ການປະເມີນຜົນກະທົບທາງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ (EIA) ເກີດຂຶ້ນໃນທ້າຍປີ 1960, ເຊິ່ງຖືເປັນນະໂຍບາຍ ແລະ ເຄື່ອງມືໃນການຄຸ້ມຄອງສຳລັບການວາງແຜນ ແລະ ການຕັດສິນບັນຫາ. ມັນຖືກຄາດຫວັງເພື່ອຊ່ວຍໃນການໃຈ້ແຍກ, ການຄາດຄະເນ ແລະ ການບັນເທົາຜົນເນື່ອງທີ່ມີທ່າແຮງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ລ່ວງໜ້າຂອງໂຄງການ ຫລື ກິດຈະກຳກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາອື່ນໆທີ່ສະເໜີໄວ້. EIA ຕ້ອງໃຊ້ເວລາໃນການຮຽນຮູ້ເພາະມັນຖືເປັນເຄື່ອງມືໃນການວາງແຜນທາງກົດໝາຍ ທີ່ເບິ່ງຄືກັບເປັນເຄື່ອງກົດກັ້ນຕໍ່ ການພັດທະນາທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ສອງອົງປະກອບຂອງການອອກກົດໝາຍໄດ້ຖືກ ຮັບຮອງເອົາເຊິ່ງໃຫ້ຄວາມນັບຖືຢ່າງໃຫ່ງຫລວງຕໍ່ຂະບວນການເຮັດ EIA. ໃນປີ 1969, ສະຫະລັດອາເມຣິກາ ປະກາດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນະໂຍບາຍດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ (NEPA) ທີ່ກ່າວເຖິງການໃຫ້ບົດບາດແກ່ EIA ສຳຫລັບໂຄງການຊະນິດຕ່າງໆ. ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ, NEPA ແມ່ນໄດ້ນຳ EIA ເຂົ້າສູ່ການນຳໃຊ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງທົ່ວໂລກ ເພາະມີຫລາຍປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາຄູ່ມືແນວທາງການ ກ່ຽວກັບການປະເມີນ ຜົນກະທົບຂອງຕົນເອງ ລະຫວ່າງຊຸມປີ 1970 ເຖິງຊຸມປີ 1990. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນຂອງ ນິວຊີແລນ ໃນປີ 1990 ເປັນການຍອມຮັບທີ່ສຳຄັນ ກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຄືກັບເປັນເຄື່ອງມືໃນການວາງແຜນຕາມກົດໝາຍ, ທັງເປັນອົງປະກອບທຳອິດຂອງກົດໝາຍ ທີ່ແນໃສ່ຫລັກການກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງ. ຍ້ອນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງການຍອມຮັບ ສອງອົງປະກອບທາງກົດໝາຍນີ້, ຫລາຍໆປະເທດ ກໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມໂດຍການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍກ່ຽວກັບ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງຕົນ ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະເມີນປະເພດ ຂອງໂຄງການ ແລະ ບັນດາ ກິດຈະກຳໃນຂະນະທີ່ລວມເອົາຫລັກການຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. EIA ແມ່ນໄດ້ຖືກ

ຍອມຮັບເປັນຂໍ້ບັງຄັບໃນນະໂຍບາຍການພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຂອງຫລາຍໆປະເທດ. (Sadler and Veerheem, 1996).

ຕົວຢ່າງ ຂອງຂອບເຂດທີ່ກວ້າງຂຶ້ນຂອງການ ເຮັດ EIA.

ດັ່ງ ທີ່ລັດຖະບານຂອງ ການາດາ ຊອກຫາຊ່ອງທາງບັນລຸການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ໂດຍການສະຫງວນໄວ້ ແລະ ເພີ່ມຄຸນນະພາບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຂຶ້ນ ແລະ ທັງຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມການພັດທະນາທາງດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ສະຫງວນໄວ້ ແລະ ເພີ່ມຄຸນນະພາບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຂຶ້ນ.

ດັ່ງທີ່ການປະເມີນ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ສະໜອງທີ່ມີປະສິດທິຜົນໃຫ້ແກ່ປະສົມປະສານ ບັນດາປັດໃຈທາງສິ່ງແວດລ້ອມເຂົ້າໃນຂະບວນການວາງແຜນ ແລະການຕັດສິນໃຈໃນທາງ ທີ່ສົ່ງເສີມການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ດັ່ງທີ່ລັດຖະບານຂອງ ການາດາ ມີພັນທະໃນການເປັນຜູ້ນຳໃນການຄາດການ ແລະ ປ້ອງກັນການເຊື່ອມໂຊມລົງຂອງຄຸນນະພາບ ທາງສິ່ງແວດລ້ອມ ທັງໃນການາດາ ແລະ ລະດັບສາກົນ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນກໍຮັບປະກັນການພັດທະນາດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ເຂົ້າກັນໄດ້ກັບສະຖານທີ່ຊົງຄ່າສູງທາງດ້ານ ຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມຂອງ ການາດາ.

ບົດນຳກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດການປະເມີນ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງ ການາດາ

ຜົນປະໂຫຍດຂອງການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງມີທ່າແຮງຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ສຳລັບການພັດທະນາເສດຖະກິດດ້ານການປະມົງ, ກະສິກຳ, ການລ້ຽງສັດນ້ຳ, ການຊຸດຄົ້ນປ່າໄມ້, ການຊຸດບໍ່ແຮ່ ແລະ ໄຟຟ້ານຳຜືກ. ຄວາມຕ້ອງການລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບໂລກ ສຳຫລັບການພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຂອງອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ແມ່ນຈະສືບຕໍ່ເຕີບໂຕຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆ. ໃນຫລາຍໆກໍຣະນີ, ໂຄງການພັດທະນາ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ສະເໜີໄວ້ ຈະມີຜົນກະທົບໄປໃນທາງລົບ ຕໍ່ປະຊາຊົນ ແລະ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ. ບາງເທື່ອຜົນປະໂຫຍດອັນສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງ EIA ທີ່ມອບໃຫ້ປະເທດພາຄີ ແມ່ນ້ຳຂອງ ຄືການຄວບຄຸມທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຂອງພວກເຂົາ. ບໍ່ວ່າການສະເໜີ ໂຄງການໃໝ່ ຈະມາຈາກບ່ອນໃດກໍຕາມ (ເຊັ່ນ ອຸດສາຫະກຳລະດັບສາກົນ, ອົງກອນລັດຖະບານ ຫລື ປະເທດຜູ້ໃຫ້ທຶນ), EIA ຈະໃຫ້ອຳນາດແກ່ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນບັນຫາ ໃນການບັງຄັບໃຊ້ມາຕະການບັນເທົາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ. ໂຄງການທີ່ຖືກປະເມີນຕາມຂອບເຂດວຽກຂອງ EIA ສາມາດບັນລຸຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງແບບຍືນຍົງ .